Temps Pasqual - Cinquè diumenge

Ac 9,26-31
1Jn 3,18-24
Jn 15,1-8

1. "D'un poble de vinya i blat"

Així ho cantem en aquell deliciós cant adreçat a la noia del poble, Maria. Blat i raïms: dos productes típics del país de Jesús. Per això no ens estranya gens que l'evangelista Joan ens hagi deixat aquesta joia d'al·legoria, en un capítol inclòs en aquelles hores denses i íntimes del cenacle, abans de la mort de Jesús. Ara ja no veiem en les nostres vinyes el vinyater inclinat sobre els ceps (els temps de la tècnica agrícola han facilitat molt la feina del pagès, cosa que ell agraeix). Però no deixa de tenir un cert encant gairebé reverencial veure com el vinyater doblega l'esquena per veure millor com està el cep i com estan les sarments. Un vinyater que, per a Jesús, era ni més ni menys que el Pare.

2. Gairebé el llenguatge de l'amor

Fins a nou vegades surt en el text aquesta breu paraula "en" que indica unió, intimitat, comunió de vides: en el cep, en vosaltres, en mi, en el Pare. Jesús ens està descrivint un estat d'ànim molt personal, un desig que vol que es realitzi en nosaltres, les sarments, en ell, el cep, i en el Pare, el vinyater. Comunió de vides total i plena. Transfusió d'esperits, de criteris, de mentalitats, de preceptes, d'amor mutu i personal. És la imatge perfecta de la plenitud, del fruit abundant, de la collita exuberant.

Joan empra un verb que té per a ell una gran transcendència: "manteniu-vos!" És aquell verb que suggereix la fidelitat, l'amor constant, l'amor que guarda la paraula, l'amor que s'ha ancorat en la confiança en Jesús. Fins i tot quan ens vénen les proves, la poda, la queixalada de la creu i del dolor. I això no és una manera de parlar, sinó una manera d'existir, perquè el dolor sempre hi és present en la condició humana, com va ser-ho en la de Jesús, que es va captenir com un home qualsevol...

3."Donar molt de fruit"

Potser aquí rau l'aspecte més compromès i radical de l'al·legoria. Un fruit que ens agafa de ple a nosaltres. Primer UN FRUIT CAP ENDINS: la unió amb Jesús, amb la seva Paraula plena de vida i fecunditat. És la dimensió d'allò que en diem "la vida espiritual", la pregària, el conreu atent de la nostra interioritat, de les nostres facultats espirituals. L'evangeli de Marc ens ho suggereix quan explica que va escollir els dotze "perquè estiguessin amb ell", perquè la familiaritat amb ell fos l'ambient imprescindible per assumir els seus criteris, els seus pensaments. No és una dimensió egoista i individualista. És pràcticament una necessitat de supervivència: "sense mi no podeu fer res", ens recorda l'al·legoria.

I, després UN FRUIT CAP ENFORA, cap als altres. Donar als nostres germans i germanes aquesta riquesa de vi, de molts graus, d'un vi que té una denominació d'origen, una marca, que podria dir-se "BONA NOTÍCIA". Perquè és un vi que se serveix a la taula de la fraternitat, de la joia compartida. En el món en què vivim ser feliços tot sols sembla gairebé una ofensa per als altres, per als qui no poden tastar la Taula de Regne. Millor, doncs, compartir el brindis. Per això l'al·legoria acaba amb una afirmació tan concreta i tan actual: "Així sereu deixebles meus."

Francesc Roma

ETIQUETES
UNIÓ FRUIT